

Vi indstiller hermed Berlingskes globale korrespondent Simon Kruse til Cavlingprisen for sin enestående dækning af Grønland og Arktis.

Én ting er at vælte en minister i en dansk regering. Noget andet er at vælte en minister 3.000 kilometer fra København.

Det sidste gjorde Simon Kruse som led i sin vedholdende og kritiske dækning af stormagtsinteresser og politiske konflikter i Grønland. Det er en af grundene til, at han fortjener årets Cavlingpris.

Det er journalistisk hjerteblod at stille magthavere til ansvar for ord og handling. Men for ofte glemmer vi, at det princip også gælder uden for den snævre indenrigspolitik. Simon Kruse viser med sin dækning af Grønland og Arktis, hvilke afgørende konsekvenser den kritiske og vedholdende journalistisk kan have for hele det danske rigsfællesskab - og det udenrigspolitiske område som sådan.

Siden Donald Trump tilbød at købe Grønland, har det stået klart for de fleste, at den arktiske region rummer kimen til en storpolitisk magtkamp. Kombinationen af en følsom geopolitisk beliggenhed og rigdom på råstoffer har placeret Grønland - og dermed det danske rigsfællesskab - i en udsat situation, hvor stormagter forsøger at gøre deres indflydelse gældende.

Dette spil har Simon Kruse afdækket kyndigt, vedholdende og med større overblik end nogen anden journalist. Han har tydeliggjort de interne spændinger i rigsfællesskabet. Han har afdækket et forsøg på påvirkning af det grønlandske valg. Og hans evner udi det kritiske interview har fået eksplosive konsekvenser for det grønlandske landsstyre.

Følgende nedslag viser, hvordan han med journalistisk insisteren har opdyrket og formidlet ekstremt væsentlige historier, der ellers næppe var blevet fortalt.

- Simon Kruse afdækkede i en række artikler, hvordan falske beskyldninger mod den daværende oppositionsleder Múte B. Egede ramte som en bombe i den grønlandske valgkamp. Og han afslørede som den eneste journalist, hvor de falske oplysninger kom fra: Et 11 sider langt dokument, der var blevet plantet hos danske TV 2 og brugt til at vildlede mediet til at bringe falske påstande midt i en valgkamp, der blev fulgt tæt af mineselskaber og stormagter. Afsløringen resulterede i redaktionschef Ulla Østergaards afgang, en intern undersøgelse og krav fra kulturministeren om en redegørelse.
- Da USAs udenrigsminister Antony Blinken i maj besøgte Danmark, afdækkede Simon Kruse, hvordan spændingerne mellem Grønland og Danmark udgjorde en potentiel bombe under samarbejdet med USA. Og Simon Kruse beskrev i en række artikler, hvordan USAs diplomatiske offensiv i Grønland vækker voksende mistro blandt danske politikere, et afgørende brud med årtiers borgfred om den amerikanske tilstedeværelse.
- Da Simon Kruse i sensommeren interviewede den grønlandske udenrigsminister Pele Broberg under en rejse i Grønland, fik hans artikel i Berlingske indlandsisen til

at skælte. Pele Broberg undsagde rigsfællesskabet og argumenterede for, at kun etniske grønlandere skulle kunne stemme ved en folkeafstemning om uafhængighed. Interviewet udløste en debat om demokratiske rettigheder i Grønland og om forholdet til Danmark. Interviewet kostede efterfølgende Pele Broberg posten som udenrigsminister.

Ovenstående er blot nogle eksempler på, at Simon Kruses journalistiske insisteren ikke alene har skabt en række væsentlige historier, men bidraget til en vigtig demokratisk debat. Både i Grønland og i Danmark. Det er journalistik af høj, høj klasse og uden tvivl en Cavlingpris værdig.

Med venlig hilsen,
Kristian Pedersen, souschef, Berlingskes udlandsredaktion
Birgitte Borup, udlandsredaktør, Berlingske